

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۶ اپریل ۲۰۲۱

برخورد زیرکانه طالب و چانس طلایی "غنی احمدزی"!

۲

پنجشنبه-۲۶ حمل ۱۴۰۰ - کابل: برخورد زیرکانه و چند پهلوی طالب با موضعگیری جدید امریکا ضمن آن که دست آنها را در برخورد های شان با امپریالیسم امریکا و داد و ستد های آینده باز گذاشت، بر منوال اصل "تقسیم یگانه به دوگانه" در نفس خود ناآگاهانه و غیر عمد، امکان و امتیازی نیز به دولت دست نشاندۀ فراهم نمود، تا اگر آنها خواست و توانائی استفاده از آن را داشته باشند، بتوانند برای تحکیم مواضع شان در سطح ملی و بین المللی حتا طالب را از مواضع فعلی شان عقب بزنند. یعنی:

* - امتناع طالب از شرکت در مذاکرات صلح به جای اعلام جنگ علیه نیروهای اشغالگر که عملاً موافقتنامه دوحه را نقض و زیر پای کرده اند، گذشته از این که بر تمام ادعائی که تا اکنون طالب در قفای آن جنایاتش را پوشش می داد و رجز می خواند که گویا با خارجیان اشغالگر در حال جنگ اند، خط بطلان کشیده به تمام مردم افغانستان به خصوص نیروهای خودشان نشان داد که آنها با حضور اشغالگرانۀ خارجیان در افغانستان مشکلی ندارند بلکه مشکل آنها با دولت دست نشاندۀ آنهاست بر سر تقسیم و یا انحصار قدرت است، این فرصت را به "غنی احمدزی" که بیشتر از همه چیز و همه کس فقط دیوانه وار عاشق چوکی و قدرت خودش می باشد، مساعد ساخت تا روندی را که تازه به شکل "استفاده ابزاری از مردم" آغاز نموده، از محتوا در جهت درست و به دور از برخورد های فرصت طلبانه و استفاده ابزاری، تغییر داده و از "شاه شجاع" آموخته واقعاً به طرف مردم دست دراز نماید و به سلسله تظاهرات به منظور کشاندن مردم در صحنه سیاسی افغانستان، نه به منظور استفاده ابزاری، بلکه به منظور دخالت دادن واقعی آنها در تعیین سرنوشت شان گام گذارد. با اطمینان می توان گفت، علی رغم آن که مردم از "غنی احمدزی" نه تنها دلی خوشی ندارند بلکه بشدت از وی متنفر نیز می باشند، به منظور دفاع از خود و آزادیهای دموکراتیک و انسانی شان به صحنه وارد خواهند شد و با ورود شان از بازگشت طالب ممانعت به عمل خواهند آورد.

*- عین چانس و فرصت در عرصه بین المللی با امتناع طالب از شرکت در جلساتی که به منظور تأمین صلح در افغانستان برگزار می گردند، برای دولت دست نشاندۀ به ویژه شخص "غنی احمدزی" به وجود آمده است.

چه با در نظر داشت این که در نبودن طالب، از جمله در جلسه ترکیه، این امکان به وجود می آید که دولت دست نشانده از فرصت استفاده نموده، بدون رقیب و زیر سؤال رفتن ادعاهایش، به تنهائی اعضای شرکت کننده در اجلاس را تحت تأثیر برنامه هایشان قرار دهند.

این خواست زمانی می تواند محقق گردد، که دولت دست نشانده گذشته از این که با دستان پر و دید واحد در اجلاس می باید شرکت بورزند، با در نظر داشت روحیه "اردوخان" که عاشق سینه چاک خودش می باشد، و حضور "دوستم" در آنجا به مثابه "امید پان ترکیسم" هیأتی را که بدانجا اعزام می دارد از لحاظ موقف دیپلماتیک می باید همسطح با وی باشد، یعنی به جای اعتماد بر "عبدالمود" این "چشم اسفندیار حاکمیت"، شخص "غنی احمدزی" ریاست هیأت دولت را به دوش گرفته حد اقل برای یکی دو روز نخست، در آن شرکت بورزد و با استفاده از غیابت طالب، به "عبدالمود" امکان، برای "دوغ خود پاغنده زدن" و فرصت سوزی را مساعد نسازد.

هموطنان گرامی!

زمانی در باب "وضعیت انقلابی" در یکی از کتابهای "النین" خوانده بودم که مشخصه موجودیت "وضعیت انقلابی" تنها به توانمندی و آمادگی نیروهای انقلابی به درهم شکستادن ماشین دولتی کهنه محدود نمی گردد، بلکه مکمل و متمم حتمی آن، ناتوانی دولت در حفظ خودش نیز می باشد.

هرگاه خواسته باشیم شرایط عملی این نقل قول را در افغانستان به بحث بگیریم، دیده می شود که در اینجا بقای دولت نه به توانائی دولت، بلکه در نبود نیروهای انقلابی که بتواند این دولت را به زیر بکشد، گره خورده است و رنه تا جایی که دیده می شود این اداره ظرفیت درک منافع خود را نیز ندارد تا چه رسد به حفظ آن.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزءلایتنجزای مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!